

- 2) Vai LESD 45. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība starp privātpersonām tādā situācijā kā šī, kuras rezultātā privātajiem kreditoriem ir jāakceptē parādnieka parādā esošās summas samazinājumus vai pilnīgs zaudējums, ja parādnieks ir pārcēlies uz citu valsti?

(¹) Tiesas spriedums, 2012. gada 8. novembris, ECLI:EU:C:2012:704.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. decembrī iesniedza Korkein oikeus (Somija) – Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

(Lieta C-724/17)

(2018/C 083/21)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vantaan kaupunki*

Atbildētāji: *Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jautājums, kas ir atbildīgs par zaudējumiem, kuri radušies LESD 101. pantā aizliegtas darbības dēļ, ir jānoskaidro, [oriģ. 20. lpp.] tieši piemērojot šo pantu vai pamatojoties uz valsts tiesību normām?
- 2) Ja par zaudējumiem atbildīgās personas nosaka, tieši piemērojot LESD 101. pantu, vai par zaudējumiem ir atbildīgas personas, uz kurām attiecas šajā tiesību normā minētais “uzņēmuma” jēdziens? Vai, nosakot par zaudējumiem atbildīgās personas, ir jāpiemēro tie paši principi, ko Tiesa ir piemērojusi, nosakot atbildīgās personas lietās par naudas sodiem, un saskaņā ar kuriem atbildību it īpaši var pamatot ar piederību vienai saimnieciskai vienībai vai ar saimniecisko pēctecību?
- 3) Ja par zaudējumiem atbildīgās personas nosaka, pamatojoties uz dalībvalsts tiesību normām, vai Savienības tiesību efektivitātes prasībai ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru sabiedrība, kas pēc tam, kad ir iegādājusies visas LESD 101. pantā aizliegta kartēļa dalībnieces sabiedrības akcijas, ir likvidējusi šo sabiedrību un turpinājusi tās saimniecisko darbību, nav atbildīga par zaudējumiem, kurus nodarījusi tāda likvidētās sabiedrības darbība, kas ierobežo konkurenci, lai gan panākt atbildzinājumu no likvidētās sabiedrības būtu praktiski neiespējami vai pārmērīgi grūti? Vai efektivitātes prasība neļauj interpretēt dalībvalsts tiesisko regulējumu tādējādi, ka ir jāizpilda atbildības par zaudējumiem nosacījums, ka uzņēmuma reorganizācija raksturotajā veidā ir notikusi nelikumīgi vai mākslīgi, lai izvairītos no pienākuma atbildzināt zaudējumus saskaņā ar konkurences tiesībām, vai citā negodīgā veidā vai vismaz ka uzņēmuma reorganizācijas laikā sabiedrība ir zinājusi vai tai būtu bijis jāzina par [oriģ. 21. lpp.] konkurences noteikumu pārkāpumu?

Prasība, kas celta 2017. gada 22. decembrī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-729/17)

(2018/C 083/22)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: E. Tserepa-Lacombe un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, noteikdama, ka mediatoru izglītības iestādēm pēc juridiskās formas ir jābūt bezpeļņas sabiedrībām, kurās Grieķijā ir jābūt vismaz vienai advokātu kolēģijai un vismaz vienai tirdzniecības palātai saskaņā ar Likumu Nr. 3898/2010 un Prezidenta dekrētu Nr. 123/2011, Grieķija nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti LESD 49. pantā un Direktīvas 2006/123/EK ⁽¹⁾ 15. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā un 3. punktā;
- atzīt, ka, akadēmisko nosaukumu atzīšanas procedūrai izvirzīdama papildu nosacījumus par sertifikātu satura prasībām un noteikdama kompensācijas pasākumus bez būtisko atšķirību iepriekšēja vērtējuma, un atstādama spēkā diskriminējošas tiesību normas, kurās mediatora kvalifikācijas atzīšanas pieteikuma iesniedzējiem ir prasīts, lai tiem būtu akreditācijas dokumenti, kas saņemti ārvalstīs vai akreditētās ārvalstu izglītības iestādēs pēc Grieķijā pabeigtiem izglītības kursiem, un lai tiem būtu pieredze, kas gūta, piedaloties vismaz trijos mediācijas procesos, Grieķija nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti LESD 49. pantā, kā arī Direktīvas 2005/36/EK ⁽²⁾ 13. un 14. pantā, 50. panta 1. punktā un VII pielikumā;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. LESD 49. pantā un Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā garantētās brīvības veikt uzņēmējdarbību pārkāpums.

Likuma 3898/2010 5. panta 1. punktā un attiecīgajā Prezidenta dekrētā Nr. 123/2011 ir noteikts, ka sabiedrībām, kas izglīto mediatorus, pēc juridiskās formas ir jābūt vienīgi bezpeļņas sabiedrībām, kurās ir vismaz viena advokātu kolēģija un viena no Grieķijas tirdzniecības palātām, un tām ir jādarbojas, pirms tam saņemot atļauju, ko izsniedz norādītā likuma 7. pantā minētā iestāde.

Šie ierobežojumi attiecas gan uz uzņēmumiem, kuri vēlas pirmo reizi reģistrēt uzņēmējdarbību Grieķijā, gan uz uzņēmumiem, kuri vēlas reģistrēt uzņēmējdarbību pakārtoti, meitasuzņēmuma formā.

Nevienai fiziskajai vai juridiskajai personai, izņemot advokātu kolēģijas un tirdzniecības palātas, nav atļauts dibināt izglītības iestādi mediatoru izglītošanai, kuri, pamatojoties uz šādu izglītību, varētu kārtot mediatora kvalifikācijas sertifikācijas eksāmenu Grieķijā, ja vien nav vienošanās ar advokātu kolēģiju un valsts tirdzniecības palātu.

Turklāt ikvienam uzņēmumam, kura pašreizējā likumiskā forma nav bezpeļņas uzņēmums, būtībā ir liegta iespēja topošajiem mediatoriem – pēc tam, kad viņi samaksājuši reģistrācijas maksu – piedāvāt izglītību, pamatojoties uz kuru viņi varētu kārtot mediatora kvalifikācijas sertifikācijas eksāmenu Grieķijā.

Visbeidzot, ikvienai izglītības iestādei no citas dalībvalsts, kura ir ieinteresēta sniegt minētos pakalpojumus pēc tam, kad mediatoru izglītības programmās reģistrētie studenti ir samaksājuši reģistrācijas maksu, būtībā ir liegta piekļuve Grieķijas tirgum un ir liegts veikt uzņēmējdarbību pakārtoti, meitasuzņēmuma formā, ja to pašreizējā juridiskā forma nav bezpeļņas uzņēmums, un tā izvēle par labu meitasuzņēmumam attiecas ne tikai uz bezpeļņas uzņēmumiem.

Komisija uzskata, ka iepriekš minētais ir LESD 49. pantā un Direktīvas 2006/123/EK par [pakalpojumiem] iekšējā tirgū 15. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā paredzēto tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojums.

Uz šo ierobežojumu neattiecas LESD 51. panta 1. punktā paredzētais izņēmums, jo mediatoru izglītības pakalpojumu sniegšana nav darbība, kas būtu saistīta ar valsti, ar valsts varas īstenošanu un it īpaši "ar tiesvedību". Turklāt [šis ierobežojums] nevar tikt pamatots ar interesi saglabāt pakalpojumu kvalitāti, kas nekādi nav tieši saistīta ar ierobežojumu attiecībā uz izglītības iestāžu juridisko formu un ar sabiedrības kapitāla piederību.

2. Direktīvas 2005/36/EK un LESD 49. panta par brīvību veikt uzņēmējdarbību pārkāpums.

Komisija uzskata, ka Ministrijas dekrēta Nr. 109088/12.12.2011. vienīgā panta 2. punkta A daļā paredzētā prasība, ka mediators izglītības sertifikātā ir jābūt norādītām mācību metodēm, dalībnieku skaitam, izglītotāju skaitam un kvalifikācijai, kandidātu eksaminēšanas un vērtēšanas procedūrai un noteikumiem, ar kādiem tiek garantēta šādas procedūras objektivitāte, pārsniedz to, ko var prasīt, lai novērtētu zināšanu līmeni un profesionālo kvalifikāciju, kāda saskaņā ar pieņemumu ir tā saņemējam, bet neļauj pareizi novērtēt jautājumu, vai ieinteresētās personas izglītība ir saistīta ar jomām, kuras būtiski atšķiras no jomām, kādas ir prasītas attiecībā uz šo izglītības nosaukumu Grieķijā. Tādēļ iepriekš minētā norma ir pretrunā Direktīvas 2005/36/EK 13., 14. un 50. pantam un VII pielikumam.

Turklāt iepriekš minētā Ministrijas dekrēta 5. punkta A daļā pilnībā kvalificētiem ārvalstu mediatoriem, pirms viņu kvalifikācijas atzīšanas Grieķijā, ir prasīts pierādīt, ka viņiem ir papildu pieredze, piedaloties vismaz trijos mediācijas procesos, savukārt šāda prasība nav izvirzīta mediatoriem, kuri iegūst profesionālo izglītību Grieķijā. Tādējādi iepriekš minētā norma ir pretrunā Direktīvas 2005/36/EK 13. pantam, kurā ir paredzēts, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, ievērojot tādu pašus nosacījumus, kādi attiecas uz tās pilsoņiem, atļauj sākt darbību profesijā pretendentiem, kuri ir saņēmuši sertifikātu citā dalībvalstī, un ar minēto normu ir pārkāpts LESD 49. pantā paredzētais nediskriminācijas princips.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (Teksts attiecas uz EEZ) (OV 2005, L 255, 22. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. janvārī MS iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 31. maija rīkojumu lietā T-17/16 MS/Komisija

(Lieta C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: MS (pārstāve: L. Levi, advokāte)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 31. maija rīkojumu lietā T-17/16;
- rezultātā nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par tajā pirmajā instancē celto prasību pēc būtības, vai arī – ja Tiesa uzskatītu, ka lieta ir izskatāmā stāvoklī, – apmierināt prasījumus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izvirzījis pirmajā instancē, un tādējādi:
- atzīt Komisijas ārpuslīgumisko atbildību, pamatojoties uz LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu;
- likt iesniegt dokumentus, kurus Komisija ir atzinusi par konfidencialiem un kuri ir uzskatāmi par izslēgšanas lēmuma nepieciešamo pamatojumu;
- piespriest atlīdzināt morālo kaitējumu, ko ir radījusi Komisijas nepareizā rīcība un kas *ex aequo et bono* ir novērtēts EUR 20 000 apmērā;
- uzdot Komisijai gan publicēt vēstuli ar atvainošanos apelācijas sūdzības iesniedzējam, gan no jauna iekļaut viņu *Team Europe*;